

UOHSX0081C3U

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R310/2015/VZ-03576/2016/323/KKř

Brno 1. února 2016

V řízení o rozkladu ze dne 21. 9. 2015, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, podaném navrhovatelem –

- **VODOS s. r. o.**, IČO 47538457, se sídlem Legerova 21, Kolín III, 280 02 Kolín, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 16. 6. 2015 JUDr. Ing. Janem Vychem, advokátem ev. číslo ČAK 10316, společnosti Advokátní kancelář Vych & Partners, s. r. o., IČO 02272032, se sídlem Lazarská 11/6, 120 00 Praha 2,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0362/2015/VZ-27204/2015/512/MKb ze dne 8. 9. 2015 vydanému ve správním řízení vedeném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **obec Starý Kolín**, IČO 00235741, se sídlem Náměstí 117, 281 23 Starý Kolín, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 24. 4. 2015 Ing. Josefem Bártou, IČO 74690728, bydliště a místo podnikání Sv. Vojtěcha 76, 284 01 Kutná Hora - Malín,

učiněných ve věci veřejné zakázky nazvané „**Správa a provozování vodovodu v obci Starý Kolín**“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 5. 5. 2015 odesláním výzvy pěti zájemcům k podání nabídek,

jsem podle § 90 odst. 4 ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0362/2015/VZ-27204/2015/512/MKb ze dne 8. 9. 2015

r u š í m

a správní řízení zahájené na návrh dne 18. 6. 2015, vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0362/2015/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných ve věci veřejné zakázky nazvané „Správa a provozování vodovodu v obci Starý Kolín“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 5. 5. 2015 odesláním výzvy pěti zájemcům k podání nabídek

z a s t a v u j i .

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – obec Starý Kolín, IČO 00235741, se sídlem Náměstí 117, 281 23 Starý Kolín (dále jen „**zadavatel**“) – zahájil zadávací řízení veřejné zakázky nazvané jako „Správa a provozování vodovodu v obci Starý Kolín“ formou zjednodušeného podlimitního řízení, a to dne 5. 5. 2015 odesláním výzvy pěti zájemcům k podání nabídek (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Proti úkonům zadavatele v zadávacím řízení, spočívajícím v nesprávném vymezení zadávacích podmínek, podal navrhovatel – VODOS s. r. o., IČO 47538457, se sídlem Legerova 21, Kolín III, 280 02 Kolín (dále jen „**navrhovatel**“) – námitky podle § 110 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, jímž zadavatel rozhodnutím ze dne 3. 6. 2015, doručeným navrhovateli dne 9. 6. 2015, nevyhověl.
3. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za dostatečné a nadále se domníval, že došlo k porušení zákona, podal u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jenž je dle § 112 zákona příslušný k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 17. 6. 2015, jímž se domáhal uložení nápravného opatření spočívajícího ve zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. Úřad obdržel uvedený návrh dne 18. 6. 2015 a tímto dnem bylo podle § 113 zákona zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.

II. Napadené rozhodnutí

4. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 8. 9. 2015 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0362/2015/VZ-27204/2015/512/MKb (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž podle § 118 odst. 5 písm. d) zákona návrh navrhovatele zamítl, neboť nesměřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle tohoto zákona v zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona.

5. Úřad se v napadeném rozhodnutí nejprve zabýval tím, zda-li je poptávané plnění veřejnou zakázkou ve smyslu zákona či se jedná o koncesi podle zákona č. 139/2006 Sb., o koncesních smlouvách a koncesním řízení (koncesní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**koncesní zákon**“). Z legálních definic koncese a veřejné zakázky Úřad vyvodil vzájemné obecné rozlišovací znaky, dále uvedl výňatky z relevantní judikatury a rozhodovací praxe Úřadu, z nichž dovedl další kritéria pro odlišení obou typů zakázek. V této souvislosti Úřad učinil závěr, že pro rozlišení povahy plnění jako veřejné zakázky či koncese je nutné zkoumat, zda zadavatel umožnil koncesionáři brát užitky vyplývající z poskytování služeb nebo z využívání provedeného díla, popřípadě spolu s poskytnutím části plnění v penězích a zároveň zda přenesl na koncesionáře podstatnou část rizik spojených s braním užitků vyplývajících z poskytování služeb nebo z využívání provedeného díla.
6. Tyto dvě podmínky Úřad následně zkoumal v rámci posuzovaného případu (tj. zkoumal postavení či vztah zadavatele a dodavatele a vymezení odpovědnosti smluvních stran v návrhu smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky), přičemž dospěl k závěru, že oba předpoklady byly naplněny, a tedy že předmět veřejné zakázky je koncesí ve smyslu koncesního zákona. Na základě tohoto zjištění a s ohledem na okolnosti daného případu Úřad následně konstatoval, že zadavatel na předmět koncese nezahájil koncesní řízení ve smyslu koncesního zákona. Přesto dle Úřadu nelze proti vůli zadavatele konstruovat neexistující koncesní řízení, či dovozovat, že zadávací řízení ve smyslu zákona je koncesním řízením ve smyslu koncesního zákona. Tato nemožnost je dána především skutečností, že je to zadavatel, kdo je odpovědný za veškeré úkony, které činní jak v rámci postupu podle zákona, tak v rámci postupu dle koncesního zákona.
7. Návrh podal navrhovatel podle zákona (ač měl být podán dle koncesního zákona), proto jej Úřad posoudil právě dle zákona, stejně jako samotný postup zadavatele. Pro úplnost však Úřad uvedl, že v případě, že by návrh posoudil ve smyslu koncesního zákona, nebylo by postavení navrhovatele příznivější. Úřad totiž za situace, kdy nelze proti vůli zadavatele konstruovat jeho neexistující úkony (tj. koncesní řízení), nemá možnost uložit podle koncesního zákona nápravné opatření, které by v případě shledání pochybení zadavatele použil, neboť podle § 25 odst. 1 koncesního zákona Úřad uloží nápravné opatření tím, že zruší koncesní řízení nebo jiný úkon zadavatele, přičemž v projednávaném případě koncesní řízení zadavatelem zahájeno nebylo. Úřad zároveň upozornil zadavatele, že pokud uzavře smlouvu na koncesi v podobě, v jaké je zadávána v projednávaném zadávacím řízení, dopustí se správního deliktu podle § 27 odst. 1 písm. a) koncesního zákona tím, že v rozporu s ustanovením § 16 odst. 4 koncesního zákona uzavře na koncesi koncesní smlouvu na dobu neurčitou.

III. Námitky rozkladu

8. Dne 21. 9. 2015 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovatelé doručeno dne 8. 9. 2015. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
9. Rozklad směřuje proti napadenému rozhodnutí jako celku, neboť se navrhovatel domnívá, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy a že věc byla nesprávně právně posouzena. Navrhovatel v odůvodnění rozkladu uvádí, že prvotní úvahy Úřadu ohledně předmětu veřejné zakázky jakožto koncese považuje za správné, avšak s navazujícími závěry,

formulovanými v bodech 84. až 90. odůvodnění napadeného rozhodnutí, nemůže souhlasit. Je tomu tak proto, že vedou k jedinému možnému, a zároveň nepřijatelnému, úsudku, a to, že navrhovatel nemá k dispozici žádné nárokové procesní prostředky, kterými by mohl dosáhnout toho, aby bylo Úřadem za předmětné situace zrušeno vadné zadávací řízení. Úřad tak fakticky znemožňuje řádnou aplikaci opravných procesních institutů stanovených zákonem a současně znemožňuje naplnění smyslu a účelu právní úpravy zadávání veřejných zakázek.

10. Navrhovatel se domnívá, že měl Úřad podaný návrh posoudit podle jeho smyslu a obsahu, tj. po materiální stránce a v návaznosti na jinak správný závěr o závadnosti postupu zadavatele, dané zadávací řízení zrušit. Pokud by Úřad posuzoval postup zadavatele materiálně a nikoliv formalisticky, dospěl by k závěru, že se v předmětném případě jednalo od počátku o koncesi zadávanou v rozporu s koncesním zákonem, a že na přezkoumání úkonů zadavatele měl být aplikován procesní režim dle koncesního zákona.
11. Nad rámec uvedeného navrhovatel upozornil, že napadené rozhodnutí v zásadě umožňuje zadávat koncese v režimu zákona a potažmo uzavírat koncesní smlouvy na dobu neurčitou. Takováto rozhodovací praxe by však neumožnila potenciálním uchazečům o danou koncesi proti uvedenému postupu brojit a dosáhnout dodržování zákona, když pohrůžka uložení pokuty za správní delikt by nemusela být v tom kterém konkrétním případě dostatečně demotivačním prostředkem.

Závěr rozkladu

12. S ohledem na rozkladovou argumentaci je navrhovatel přesvědčen, že je napadené rozhodnutí nesprávným a protiprávním excesem ze zavedené správní praxe, proto navrhuje, aby předseda Úřadu dle § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), napadené rozhodnutí změnil tak, že rozhodne o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku nebo napadené rozhodnutí zruší.

IV. Řízení o rozkladu

13. Úřad neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu, a proto v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Procesní vývoj

14. Zadavatel na základě rozhodnutí svého vnitřního orgánu zrušil dne 6. 10. 2015 zadávací řízení. Zrušení zadávacího řízení zadavatel odůvodnil hrozící sankcí za správní delikt, pokud by na plnění předmětu koncese uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu. Tuto skutečnost zadavatel oznámil Úřadu dne 8. 10. 2015.

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.

16. Jelikož jsem v průběhu tohoto řízení o rozkladu zjistil, že ve smyslu § 90 odst. 4 správního řádu nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího jsem napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.
17. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení

18. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
19. Ustanovení § 25 odst. 1 koncesního zákona říká, že nedodrží-li zadavatel postup stanovený koncesním zákonem, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření koncesní smlouvy, Úřad uloží nápravné opatření tím, že zruší koncesní řízení nebo jednotlivý úkon zadavatele.
20. Podle § 152 odst. 1 správního řádu proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu v prvním stupni, lze podat rozklad.
21. Podle § 152 odst. 4 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
22. Podle § 90 odst. 4 správního řádu jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
23. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou.
24. Bepředmětnost ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 20/2011-52 ze dne 16. 8. 2012, proti němuž směřující kasační stížnost byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013 zamítnuta, nutno vnímat jako „stav, kdy jakýmkoliv rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele“.
25. K bezpředmětnosti žádosti, jakožto k důvodu pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, se vyjádřil např. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 As 62/2009-68 ze dne 14. 10. 2010, v rozsudku č. j. 8 As 103/2011-92 ze dne 19. 3. 2012 a v rozsudku č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013 v nichž uvedl, že „důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam.“ Takový navrhovatelem sledovaný význam je potřeba vnímat jako právě ten zamýšlený význam, který by mělo pro navrhovatele eventuální budoucí rozhodnutí Úřadu, nikoli význam jiný. Tento význam přitom vždy vyplývá již z původního obsahu návrhu a v zásadě se kryje s předmětem řízení o přezkoumání úkonů

zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, tj. s cílem uložit konkrétní nápravné opatření, tj. právě to, kterého se navrhovatel v návrhu domáhal.

26. K předmětu správního řízení se rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vyjádřil v usnesení č. j. 8 As 47/2005-86 ze dne 21. 10. 2008, kde uvedl, že *„V obecné rovině lze předmět řízení definovat za pomoci dvou kritérií: subjektivního nebo objektivního. Subjektivní vymezení předmětu řízení je určeno hospodářským či společenským cílem, který subjekt vyvoláním řízení sleduje. Objektivní vymezení předmětu řízení je pak odvislé od veřejného zájmu a okruhu chráněných zájmů, o které se v tom či onom typu řízení jedná (...). Tyto dva typy vymezení předmětu řízení se přirozeně mohou a nemusí překrývat; sledování a naplnění jednoho (subjektivního) hospodářského cíle však může typicky zahrnovat posouzení několika okruhů veřejných zájmů, které mohou být upraveny celou řadou tzv. složkových zákonů.“*
27. Hospodářským cílem návrhu navrhovatele v tomto řízení bylo uložení nápravného opatření v podobě zrušení zadávacího řízení. S tímto hospodářským cílem návrhu navrhovatele, tj. subjektivním kritériem pro definování předmětu správního řízení, se v zásadě kryje význam, který by pro navrhovatele mělo eventuální budoucí rozhodnutí Úřadu.
28. Úřad zahájil toto správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 113 zákona na základě návrhu navrhovatele. Předmětem tohoto řízení o rozkladu ve smyslu citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, tj. hospodářským cílem návrhu navrhovatele, bylo v době podání návrhu zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky.
29. V průběhu vedení řízení o rozkladu došlo ze strany zadavatele ke zrušení zadávacího řízení, což zadavatel odůvodnil hrozící sankcí za správní delikt, pokud by na plnění předmětu veřejné zakázky, resp. koncese uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu. Zrušením zadávacího řízení tak nově nastal stav, kdy zanikla možnost uložení nápravného opatření, kterého se navrhovatel domáhal svým návrhem. Jednou z podmínek uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona (potažmo § 25 odst. 1 koncesního zákona) je totiž skutečnost, že dosud nedošlo k ukončení zadávacího řízení.
30. V tomto řízení o rozkladu tak v jeho průběhu došlo k takové změně okolností, která zapříčinila, že návrh, který v době svého podání bezpředmětným nebyl, se jím stal, neboť po zrušení zadávacího řízení ze strany zadavatele již nelze dosáhnout cíle, ke kterému návrh směřoval, tj. zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky pravomocným meritorním rozhodnutím Úřadu. Nutno však dodat, že úmyslu navrhovatele již bylo dosaženo samotným zadavatelem, který zadávací řízení zrušil.
31. I kdyby bylo možné v rámci tohoto řízení o rozkladu docílit pravomocného meritorního výroku Úřadu ve věci návrhu navrhovatele, nedošlo by ke změně v právním postavení navrhovatele a rozhodnutí Úřadu o návrhu navrhovatele by pro navrhovatele nemělo význam, neboť naplnění významu navrhovatelem zamýšleného v době podání návrhu by již nebylo objektivně možné. Prvotního cíle, kterého chtěl navrhovatel podáním návrhu dosáhnout (uložení nápravného opatření), tedy již dosáhnout nelze a návrh navrhovatele se tak stal bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

32. K tomu dodávám, že veřejný zájem v podobě dohledu nad dodržováním zákona je přitom Úřadem vykonáván nezávisle na trvání hospodářského cíle návrhu navrhovatele, a to v rámci projednávání správních deliktů.
33. Situace, kdy se žádost stala zjevně bezpředmětnou, jelikož v důsledku zrušení zadávacího řízení ze strany zadavatele nelze dosáhnout cíle návrhu navrhovatele, je jedním z důvodů, na základě kterých musí správní orgán řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavit.
34. Zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky zapřičiňuje odpadnutí předmětu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterým je, jak rovněž uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 As 249/2014-43 ze dne 31. 3. 2015, „*trvajícím zadávacím řízením, které lze korigovat uložením opatření dle § 118 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách*“. Uvedené pak přiměřeně platí též pro nápravná opatření ve smyslu § 25 koncesního zákona. Povinnost Úřadu vést řízení o přezkoumání úkonů zadavatele i poté, co bylo zrušeno zadávací řízení, tj. poté co odpadl předmět řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, by byla konstruována nad rámec platné právní úpravy a zákonem stanovené pravomoci Úřadu.
35. Zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky zapřičinilo stav, kdy zanikla možnost Úřadu uložit zadavateli nápravné opatření a návrh se tak stal v průběhu vedení řízení o rozkladu zjevně bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. V přezkoumávané věci by totiž případné rozhodnutí o rozkladu nesplnilo svůj účel, a to i za situace kdyby případně byly zadavatelovy námitky shledány v řízení o rozkladu důvodnými. V takovém případě by totiž Úřad nemohl uložit žádné nápravné opatření v již ukončeném zadávacím řízení veřejné zakázky, tj. vyhovět návrhu navrhovatele, neboť již není zadávacího řízení, jež by Úřad podle § 118 odst. 1 zákona mohl svým rozhodnutím zrušit nebo v rámci kterého by mohl Úřad podle § 118 odst. 1 zákona zrušit jen jednotlivý úkon zadavatele.
36. Ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu výslovně normativně určuje postup odvolacího správního orgánu v podobě zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení bez dalšího. Tím je ze zákona vyloučeno, aby v rámci tohoto řízení o rozkladu došlo k jinak samozřejmému přezkumu souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnosti v rozsahu námitek rozkladu navrhovatele podle § 89 odst. 2 správního řádu.
37. Co se týče námitek uvedených v rozkladu navrhovatele, konstatuji, že jsem nebyl oprávněn se jimi zabývat, neboť je třeba se nejdříve vypořádat s tím, zda je naplněn procesní rámec pro věcný přezkum. To znamená, že nejdříve musí být splněny podmínky, za kterých lze vůbec řízení vést, kde je mimo jiné třeba, aby správní orgán mohl autoritativně rozhodnout o konkrétních právech a povinnostech účastníků správního řízení. V předmětné věci však tento předpoklad odpadl, neboť zrušením zadávacího řízení zadavatelem nastaly důvody k zastavení správního řízení bez dalšího a vznikla tak překážka, díky které již Úřad nemůže ve věci rozhodnout.
38. Jelikož jsem z obsahu správního spisu zjistil, že rozklad směřuje proti rozhodnutí, kterým byl návrh navrhovatele na uložení nápravného opatření spočívajícího ve zrušení zadávacího řízení zamítnut, přičemž toto zadávací řízení bylo zadavatelem zrušeno před nabytím právní moci napadeného rozhodnutí, dospěl jsem k závěru, že došlo k naplnění hypotézy

§ 90 odst. 4 správního řádu. Proto jsem napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení bez dalšího zastavil.

39. Vzhledem k tomu, že je z obsahu spisu tohoto řízení o rozkladu zřejmé, že žádný z účastníků netvrdil ani neprokázal, že by jiné rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků nezbyvá, než postupem podle § 90 odst. 4 správního řádu napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit.

VI. Závěr

40. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že zadavatel zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku, jsem dospěl k závěru, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.
41. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Ing. Jan Vych, Lazarská 11/6, 120 00 Praha 2
2. Ing. Josef Bárta, Sv. Vojtěcha 76, 284 01 Kutná Hora - Malín

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy